

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Antoni Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Crisi del sistema

Fins a quin punt la majoria de l'opinió pública arreu de l'estat considera necessària una regeneració dràstica que aporte molta més transparència al sistema democràtic? Hi ha molta indignació estesa per les xarxes socials i en els comentaris que es poden llegir cada minut en les publicacions digitals. Hi ha hagut una certa mobilització social, la del denominat moviment del 15-M, que a poc a poc ha anat diluint-se fins a perdre gairebé tota la força. I hi ha també les enquestes d'intenció de vot, que reflecteixen a Espanya un descens dels dos grans partits d'àmbit estatal i un augment de forces fins ara residuals, com Unión Progreso y Democracia –el partit d'extrem espanyolisme que lidera Rosa Díez– i Esquerra Unida. Però tot plegat no fa la sensació d'extrema gravetat. No hi ha res, encara –i cal subratllar l'encara– que faça suposar que o bé els partits polítics reaccionen de manera contundent i immediata o hi ha haurà un esclat de protesta social.

Potser és aquesta sensació la que explica la lentitud amb què els dirigents dels partits més votats –tornem a repetir-ho: encara– han reaccionat davant la gravetat dels casos de corrupció que han afectat tota l'estructura nacional del Partit Popular i alguns dirigents de Convergència i Unió. Aquests dirigents saben que arribar a acords que permeten canvis de profunditat en l'actual sistema no és fàcil. I saben també que els qui ocupen a cada moment el lloc de l'oposició solen plantejar unes exigències que després no accepten quan arriben al poder.

En aquest panorama tan castigat per la crisi, per ara només Artur Mas ha pres una iniciativa per intentar afrontar algunes reformes i Mariano Rajoy es limita a defensar la seua honorabilitat i la del seu partit, per sobre de totes les proves inculpatòries acumulades, que apunten a una doble comptabilitat, a cobraments il·legals i a sobresous pagats en negre. El problema és que les grans reformes que afecten el finançament dels partits i els sistema electoral –llestes obertes, per exemple– s'han de decidir al Parlament espanyol. L'actitud del PP és determinant per a impulsar-les i aprovar-les.

Potser els dirigents dels grans partits no s'enganyen i aquesta onada d'indignació popular passarà aviat. O potser sí que s'equivoquen i la situació desesperada de tanta gent, provocada per una crisi que no toca fons mai, pot derivar en una convulsió social sense precedents immediats. Però, encara que aquest esclat no acabe d'arribar, els integrants d'allò que cada vegada més es coneix com a "classe política" no són capaços de veure que cal una profunda regeneració que permeta apujar la qualitat democràtica a Espanya?

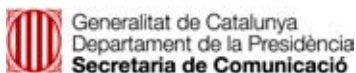
Als nostres lectors

Quatre homes foscs

Les proves que denuncien una doble comptabilitat dins el Partit Popular s'acumulen. Les llibretes on Luis Bárcenas anotava ingressos i despeses irregulars han aparegut reproduïdes arreu. Ell ho nega tot, malgrat evidències difícils de rebatre. Però Bárcenas no ha estat l'únic tresorer fosc del PP. Abans n'hi va haver tres: Àngel Sanchis, Rosendo Naseiro i Àlvaro Lapuerta. Tots tres van protagonitzar casos semblants. Casos igualment foscos que detallem en un dossier elaborat per Víctor Maceda i Àlex Milian. També aquesta setmana publicuem un reportatge de Gemma Aguilera sobre la fractura que Foment del Treball ha provocat entre els empresaris catalans, amb la pretensió de condicionar la política del govern d'Artur Mas i liquidar el procés sobiranista.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.